

EUROOPPALAISTA OPETTAJAA ETSIMÄSSÄ

SUVI KOIVUNEN

Olemme kaikki viettäneet kuuman kesän ja hikoilleet. Siksi haluaisinkin tarjota teille stimuloivaa puuhaa, jonka parissa voitte jatkaa hikoilua. En kuitenkaan puhu hölkkäämisestä tai Löylyssä käymisestä. Tarkoitin kielten opiskelua, joka vastaa mottimetsässä huhkimista. Se ei ole helppoa eikä aina hauskaakaan, mutta kun Venetsian Pyhän Markuksen torilla juotte ylihintaisen espresson, teitä on vedätetty, mutta suostuvana aikuisena.

Kielten opiskeleminen ja aikaa myöten kehittyvä kielitaito avaavat monia mahdollisuuksia. Matkustellessa voitte vaihtaa aina muutaman sanan paikallisten kanssa ja hämmästellä sitä, että joku on todellakin kuullut Paavo Nurmesta. Tai voitte ihastella suloisia bambinoja iltakävelyllä vanhempiensa kanssa. Voitte tervehtiä heitä sanomalla "ciao amore". Olettekin jo oppineet, että aikuisia ei kannata tervehtiä näin, ei ainakaan ennen kuin tunnette heitä riittävästi.

Kun talvella pänttäätte vieraan kielen sanoja ja sanontoja, voi teillä olla vesi kielellä. Suunnittelette jo seuraavan matkan ruokalistaa. Mieleen saattavat tulla Barcelonan tapakset, Normandian siideri, mustekalan musteessa keitetty risotto tai, koska makuasioista ei kannata kiistellä, jokin lihaisa saksalainen herkku.

Nykyään ihmiset harvoin enää opiskelevat vierasta kieltä sivistääkseen itseään tai halutakseen lukea jonkin maailmankirjallisuuden mestariteoksen alkukielellä. Se on mennyttä maailmaa. Sen sijaan ihmissuhteet ovat tärkeä motivoija. Nuori

nainen on tavannut ranskalaisen miehen Australiassa. Te, lukijat, sanotte tietenkin, että kaverinhan täytyy osata edes jonkin verran englantia. Näin on, mutta jos nuori naisemme aikoo muuttaa miehen luo Nizzaan, täytyy sitä ranskaa oppia. Sitä paitsi tuskin hänen sukunsa puhuu mitään muuta. Vieläkin Euroopassa on maita, joissa ei juurikaan osata vieraita kieliä.

Se usein toistettu toteamus, että englannin taito on itsestään selvyys ja että työelämässä tarvitaan muitakin kieliä, pitää paikkansa. Jos suunnitellaan uraa Euroopan Unionissa, ovat ranska ja saksa tärkeitä. Varsinkin sen jälkeen, kun Brexit astuu voimaan. Entäpä sitten vaikka Venäjän kauppa tai venäläiset turistit, joiden volyymit vaihtelevat poliittisten suhdanteiden mukaan. Tarvitaan venäjän kielen taitoa eikö vain? Ostaa voi millä kielellä hyvänsä, mutta asiakkaan kielellä myydään.

Jos teitä kiinnostaa kauppa tai turismi, voitte aloittaa perehtymällä kyrillisiin aakkosiin venäjän kursseilla. Nuorille, joilla tulevaisuus ja suunnitelmat ovat edessä, on lukioaika hyvä hetki opiskella kieliä. He ovat mielestään kiireisiä, mutta voin vannoa, että he ovat vielä kiireisempiä kymmenen vuoden kuluttua. Silloin he ovat jo astuneet aikuisten maailmaan siihen kuuluvine vastuineen. Heillä on tekeillä gradu, he käyvät töissä, tähyilevät pysyvää paikkaa, ovat juuri menneet naimisiin ja kirsikana kakun päälle, he saattavat olla raskaana. Eli kielten peruspaketti kannattaa hankkia lukiossa.

Jonkin harvinaisen kielen taidolla he saattavat pestä muut hakijat matkalla unelmatyöhönsä.

Kielitaito on hieno asia, mutta sen hankkiminen ei tule helpolla. Tarvitaan työtä, paljon työtä. Tässäkin pätee se vanha kuntosaliaforismi: no pain, no gain. Täytyy lukea, kirjoittaa, kuunnella ja puhua. Aika usein tehdään toki jotain hauskaakin. Pelataan, näytellään tai lauletaan. On aikoja, jolloin kaikki menee tasaista vauhtia eteenpäin. Te edistytte. Mutta sitten tulee sekavampi vaihe, jolloin lähes kaikki menee pieleen. Tällöin ei pidä antaa periksi ja lopettaa, koska se on vain vaihe. Sitä sattuu kaikille. Sisulla puskien esteiden yli, kunnes päästään seuraavaan suvantoon, jossa te jälleen löydätte paikanne auringossa.

Olipa motiivinne kielten opiskeluun luidenne lämmittely, dementian ehkäisy tai ammatillisen pätevyyden laajentaminen, kannattaa kielten opiskeluun suhtautua vakavasti, toisin sanoen tehdä sitä säännöllisesti. Kaikki hyötyvät kielitaidosta, myös opettajat. Meidän ammatissamme tekee hyvää joutua pois mukavuusalueeltaan, ja on hyödyllistä löytää toisenlaisia toimintatapoja. Olen työurani aikana opettanut neljää kieltä ja pidän työstäni, mutta nykyisin haluan myös perehtyä muuhun. Viime aikoina olen ruvennut käymään historian opettajien koulutuksissa ja katsen hartaudella Lentoturmatutkimuksia televisiosta, vaikka luonnontieteellinen koulutukseni on varsin puutteellinen. Kaikkea on hyvä kokeilla ennen koiranputkivaihetta.

P.S. KIELIÄ VOI OPISKELLA ILTAISIN
HELSINGIN AIKUISLUKIOSSA:
WWW.HELSINGINAIKUISLUKIO.FI

KUKA
SUVI KOIVUNEN

HELSINGIN AIKUISLUKIO
MÄKELÄNRINTEEN TOIMIPAIKKA.
OPETTAA RANSKAA, ITALIAA,
VENÄJÄÄ JA SAKSAA